

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a sfintelor femei mironosițe

Duhul mângâierii, cu el cuprind această zi de sărbătoare și mângâi pe cei din cer și pe cei de pe pământ ai acestei lucrări de cuvânt, și mângâi pe cei ce se strâng din depărtări când vin sărbători cu strângere la izvor, și le ies în prag cu Tatăl și le spun lor salutul învierii Mele: Hristos a înviat! Eu sunt Cel ce a înviat, și le-am dat sfinților și strămoșilor înviere și le-am adus bucuria cea mare.

Așez pe masă dulce cuvânt în această dulce zi, și iată, Tată, cum petrec Eu cu cei ce cred cuvântul Meu de azi, și-Mi scriu cu el acum pe pământ șaiszeci de ani de cuvânt pe vatra neamului român și Mă arăt Păstor iubitor prin graiul Meu cel de azi pe pământ și grăiesc cu Tine, o, Tată, în zi de petrecere sfântă, o, și Ne uităm la vremea acestei lucrări, Tată, de la începutul ei și până azi. Duhul mângâierii să-l împărțim, și să-i povățuim pe cei ce vin la izvorul Meu de cuvânt să aibă grijă mare și mereu să aibă de vorbele inimii și ale gurii apoi, că fără de vină trebuie să fie ele, o, Tată.

— *O, Fiule scump al Meu, Eu, Tatăl, dăruiesc în această zi prin graiul Meu cu Tine duhul mângâierii la toți cei ce cred și se adună aici, la izvor, cu duh de sărbătoare sfântă în inimile lor. Și iată cu Noi aici obștea cea din cer a acestei lucrări de cuvânt, cei ce s-au născut de sus prin acest cuvânt.*

E sărbătoare scumpă în această zi, și tot soborul de mironosițe stă în slavă cu Noi, în văzduhul de aici, iar ucenicii Tăi la fel, Fiule scump al Meu. Duhul mângâierii îl dăruim Noi, cei din cer, la toți, o, la toți cei cuprinși cu inimile lor în această sărbătoare aici, acum, și brațe părintești întindem peste ei ca să le dăm din cer.

O, slava Mea este cu Tine, Fiul Meu Hristos, și scriem acum în cer și pe pământ șaiszeci de ani glasului cuvântului Tău, și mult duh de mărturisire să fie în această zi pentru acest timp, iar Eu, Tatăl, Te vestesc pe Tine lor și-i mângâi pe ei cu salutul cel pentru Tine și le spun lor: Hristos a înviat, o fiilor! Eu, Tatăl, Îl mărturisesc vouă pe Fiul Meu Hristos Cel înviat.

Era ziua de Paști a anului 1955, când a rostit Fiul Meu primul cuvânt și Și-a început grăirea Sa în mijlocul neamului român ca să îplinească El în zilele acestea Scriptura că va fi auzit Domnul pe pământ cu grăirea Sa de cei morți și de cei vii. O, pace vouă în această sfântă zi! În duhul mângâierii vă înfășor alături cu Fiul Meu aici, și cu cetele cerești, cu care suntem veniți. Amin.

— O, slavă Tatălui Meu Savaot pentru grăirea Lui, care se așează în carte mângâind și mărturisind!

O, pace vouă aici, la izvor în duh de adunare cerească în această zi: cei din cer aici cu voi pentru întâlnire și pentru petrecere în Duhul Sfânt apoi, și Hristos a înviat, o, fiilor! V-am trimis îngeri pe cale, căci așa v-am făgăduit cu duiosul Meu cuvânt, și iată-ne aici!

O, fiilor, o, fiilor, aveți grijă de grăire, fiilor. Pe cât puteți, și pe cât pot Eu să vă ajut din cer și de pe pământ, căutați să aveți grăire fără de vină, măi fiilor. Dragostea din voi vă ajută minunat pentru această atentă împlinire. Taina dragostei vă face sufletul frumos, și tot așa și graiul vi-l face. Urmarea Evangheliei Mele vă învăluie în Duhul Sfânt, așa cum a fost și cu ucenicii Mei, pe care i-am povățuit mult și i-am îmbrăcat în Hristos și le-am spus când i-am lăsat pe pământ lucrând în urma Mea: «*Mergeți, fiilor! Căroră le veți ierta păcatele le vor fi iertate, iar căroră le veți ține ținute vor fi*», iar ei au mers, și din împlinirea poruncilor Mele s-au făcut pricepuți, și așa au urât ei calea nedreptății, precum este scris.

O, ferice de cei ce păzesc cuvântul Meu, că aceia vor căpăta pricepere și vor scăpa de vină multă, iar diavolul va fugi de la ei. Cei ce au pricepere au minte, au veghe pentru minte, au pe Domnul cu trezire în duhul lor și nu cad, căci omul cade prin însăși mintea sa mai mult decât

prin păcat, iar plăcerea păcatului nu este din necredință, ci din neputința omului de a lupta cu acest vrăjmaș, care încântă, dar împlinirea poruncilor Mele îl ajută mult pe om și îl aduce la voia Mea, iar voia Mea îl ține întru Mine și primește el mult ajutor, căci este însoțit de cei din cer, de puteri și de slujitori cerești pe calea lui cu Mine, și acestea îi hrănesc duhul minții și îl opresc de la păcat, precum pe apostolul Pavel l-a oprit din drum când voia să meargă să facă rău celor credincioși care Mi-au înțeles chemarea.

O, cu duhul învățaturii dulci am spus că vă voi întâmpina și vă voi îmbrățișa în ziua aceasta, și așa stați acum lângă Mine și lângă cei din cer aici la izvor, iar aceste locuri sunt binecuvântate mult și vă ung duhul și trupul când pășiți silitori spre aici ca să petrecem împreună în sărbători.

O, fiilor, aveți grijă să fiți români după adevăr și după faptă, că nu toți românii sunt români, și iată, e mare, mare numele de român, și am hărăzit să-l poarte și să-l aibă toți cei care au sau îmbracă hăinuță de creștin.

O, nu știe, nu știe neamul român această mare taină a sa, taina numelui de român, dar Eu, Domnul, țin în Duhul Meu taina aceasta și Mă umplu de dor pentru împlinirea ei, căci curând, curând se vor amesteca toate, toate căile, și nu se va mai vedea calea cea dreaptă și sfântă, calea ortodoxiei, și voi lucra Eu, Domnul, voi lucra minunat prin poporul român și prin puterea Mea de peste el și-Mi voi păstra mersul Meu cu el și prin el, și voi slăvi peste popoare numele de român și mersul lui cu Domnul, iar calea cea creștinească după adevăr va fi calea românească și vor birui cei mulți, nu cei puțini, căci nu toți românii sunt români, ci numai cei mulți dintre ei, cei ce iubesc și împlinesc poruncile Mele, cele care dau pricepere de sus la cei ce urăsc calea nedreptății, precum este scris.

Chem neamul român la masa Mea de cuvânt ca să-i ajut credința și cumințenia și căldura inimii, și mai cu seamă vorbirea cea fără de vină, căci din inimă pleacă ea când lucrează din om, nu din minte, și omul când cade, prin însăși mintea sa cade, săracul, și uită el atunci pricepera care lucrează prin împlinirea poruncilor vieții, și nu prin vrăjmașul vieții, care se luptă împotriva omului prin însăși mintea omului, și pe cine să mai găsească atunci omul să-l ajute în această luptă? El mai degrabă se lasă bîrît, săracul, dar Eu strig de șaizeci de ani după om și dau să-Mi întocmesc un popor, cu care să Mă sprijin pentru venirea Mea cuvânt pe pământ cu pregătirea slavei Mele, chiar dacă nu mulți iubesc venirea Mea, ca să păstrez prin ea între oameni calea cea dreaptă, calea cea cu Dumnezeu pe ea, că fără Dumnezeu nici o cale nu e calea, ci sunt tot o fărâdelege toate căile oamenilor și toată amestecarea lor, care slăbește pe om spre amestecare și spre necunoaștere.

O, când pot grăi neamului român Mă mângâi în iubire și în durere, căci am spus că iubesc cu durere și cu dor mare acest neam, și-Mi port privirea după orice român, oriunde s-ar afla el pe pământul de sub cer purtat.

O, neam român, o, fiule dorit atât de mult de Duhul Meu, o, cât de vătămător este duhul trufiei, duhul care s-a încuibărit în om încă de la începutul lui pe pământ. Caut și iar caut să te zidesc om nou și să te am pe voia Mea apoi, fiu român, căci taina seminției tale pe pământ e mare, iar Eu o am de la Tatăl și o port în Duhul Meu, și lucrare mare am în mijlocul tău și te ocrotesc prin ea, că iată, masă de cuvânt Mi-am așternut în tine și-Mi ești tu așternut, precum cerul Îmi este scaun de domnie a Mea, dimpreună cu toate puterile cerești, care Mă slujesc.

O, scoală-te măricel, fiu român, și unii altora dați-vă deșteptare, o, fiilor, ca să împliniți voia Mea, că Mi-am tot trimis apostoli mari și mici la voi, iar acum vin Eu Însumi ca să te pețesc, popor român, și ca să te învăț să-ți cunoști și să-ți crezi menirea, căci Tatăl Meu ți-a semănat și ți-a întărit pe pământ seminția odată cu nașterea Mea prunc mic din mamă Fecioară, după ce Eu Însumi am coborât în pântecul ei prin vestire de înger și am ieșit în lume, arătându-Mă cu putere multă, față de cei ce grăiau și grăiesc fără de putere prin graiul lor.

O, neam român, roagă-te la Mine să te înțeleptesc de sus, căci și Eu Mă rog la tine să-Mi cunoști grăirea și dragostea ce-ți port, că iată, pe vatra ta grăiesc cuvântul Meu de șaizeci de ani

și-ți cer iubire ca să-ți dau credință și să fim noi cei biruitori între neamurile pământului, căci Tatăl are nevoie de popor credincios și tare prin credință acum, la sfârșit de timp.

O, îți așteaptă străbunii tăi dragostea ta de Domnul, neam român. De două mii de ani Eu M-am descoperit și Mă descopăr pe pământ Dumnezeu adevărat, căci cei ce descoperă altceva descoperă, și nu pe Dumnezeu, dar Eu vin și învăț cu putere multă omul și nu-l duc doar cu vorba, că mare înțelepciune și mare frumusețe este în acest cuvânt, dar oamenii slabi și urâți la inimă nu caută cu înțelepciunea care nu este și nu poate de oriunde s-o capete. Eu sunt Cel ce împart omului viață și pricepere pentru viață, așa cum la începutul lui i-am hărăzit, dar el n-a păstrat ce i-am hărăzit și a făcut ca el omul, și nu ca Dumnezeu, și iată, toți oamenii nu pot altfel să facă.

Acum presar peste voi, cei adunați la sânul Meu aici în această zi, presar daruri peste voi, darurile Duhului Sfânt. Luați și purtați după plăcerea lui Dumnezeu și fiți români după adevăr, fiilor.

O, multă, multă rugă se cere a fi ridicată la cer de pe pământ, și stă Domnul și așteaptă. O, hai, fiilor să ridicăm mâinile toți câți suntem aici adunați la izvor și să ne deprindem să ne rugăm, și cer acum fiilor de la izvor să aducă cu voi alături cerere înaintea cerului și a Domnului pentru propășirea cu Domnul a neamului român, căci Eu sunt român după cuvânt, fiilor.

Și apoi, pace vouă! Eu, Domnul Iisus Hristos, am înviat din răstignire și am spus celor întristați: Pace vouă!

Fiilor, rostesc împreună cu voi: Hristos a înviat! Glasul Meu lângă al vostru răsună pe pământ: Hristos a înviat! Mi-e Duhul fericit când sunt aici cu voi și cu cei din cer și toți odată rostim: Hristos a înviat!

Le spun la toți cei ce așteaptă învierea: Hristos a înviat!, căci au fost pomeniți aici și dezlegați de păcatele lor iar și iar.

Cuvântul Meu v-a îmbrățișat și v-a mângâiat, fiilor. Și Eu, Domnul, M-am mângâiat cu el și cu voi. La fel și Tatăl, la fel și cetele de sfinți cu care Mă port, la fel și obștea cea din cer a acestui cuvânt, și care este rugătoare și lucrătoare pentru mersul Meu cel de azi pe pământ cu sfinții Mei și cu voi.

O, vă dau îngeri călători pe cale înapoi, vouă, celor ce M-ați mângâiat venind la izvor. O, aveți grijă multă și mare de povețele Mele, fiilor. O, aveți grijă mare, căci omul este ceea ce mănâncă, ceea ce bea, ceea ce ia și ceea ce face, iar voi aveți grijă să călcați pe urmele Mele, fiilor. Împliniți poruncile vieții și vă va iubi viața, fiilor, și veți fi fiii ei, fiii vieții, o, fiilor.

Acum Eu vă pecetluiesc pe voi cu numele Meu: Iisus Hristos, și vă spun din nou: Pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

13/26 aprilie 2015